

Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων: Αντισυνταγματική η απαλλαγή από τα Θρησκευτικά των ορθοδόξων μαθητών

/ [Επικαιρότητα](#)

Η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων (ΠΕΘ) θεωρεί ότι το Υπουργείο Παιδείας οφείλει να μην εφαρμόσει την γνωμάτευση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΑΠΔΠΧ) για την απαλλαγή των μαθητών από τα Θρησκευτικά, με επίκληση απλώς και μόνον λόγων συνείδησης. “Με τη γνωμάτευση αυτή το Μάθημα των Θρησκευτικών χάνει την υποχρεωτικότητά του και, για πρώτη φορά στην ιστορία της Παιδείας της χώρας, μετατρέπεται από υποχρεωτικό σε προαιρετικό”, όπως αναφέρει χαρακτηριστικά η ανακοίνωση της ΠΕΘ.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την ΠΕΘ, τον Ιούλιο του 2022, η Ολομέλεια του

Συμβουλίου της Επικρατείας, με την υπ' αριθμ. 1478/2022 απόφασή της, ακύρωσε Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) του 2021, κατά το μέρος που προβλέπεται η απαλλαγή των μαθητών από το μάθημα των Θρησκευτικών, καθώς δεν προηγήθηκε της έκδοσης της ΚΥΑ η γνώμη της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΑΠΔΠΧ) για αυτό το θέμα. Μετά από αυτή την εξέλιξη και ύστερα από σχετικό αίτημα του Υπουργείου Παιδείας, η ΑΠΔΠΧ εκδίδει τη ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ 2/2022, σύμφωνα με την οποία προτείνει να δίνεται απαλλαγή στο Μάθημα των Θρησκευτικών, σε όλους τους αιτούντες, ακόμη και στους Ορθόδοξους χριστιανούς μαθητές, με επίκληση απλώς και μόνον λόγων συνείδησης.

Με τη γνωμάτευση αυτή το Μάθημα των Θρησκευτικών χάνει την υποχρεωτικότητά του και, για πρώτη φορά στην ιστορία της Παιδείας της χώρας, μετατρέπεται από υποχρεωτικό σε προαιρετικό.

Η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων (ΠΕΘ), μετά από αυτήν την αυθαίρετη παρέμβαση της ΑΠΔΠΧ, θεωρεί ότι το Υπουργείο Παιδείας προφανώς και οφείλει να μην εφαρμόσει την ως άνω ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ, διότι:

α) Είναι αντισυνταγματική, καθώς, με τις συστάσεις που εμπεριέχονται σε αυτήν, καταλύονται ολοφάνερα οι πρόνοιες των άρθρων 3 και 16, παρ. 2 του Συντάγματος του Ελληνικού κράτους.

β) Έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση με τις πρόσφατες σχετικές με το Μάθημα των Θρησκευτικών, Αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) όπως την 1479/2019, όπου ξεκάθαρα τονίζεται ότι η δήλωση απαλλαγής από το Μάθημα των Θρησκευτικών θα πρέπει να έχει το εξής περιεχόμενο: «Λόγοι θρησκευτικής συνείδησης δεν επιτρέπουν τη συμμετοχή (μου ή του παιδιού μου) στο μάθημα των θρησκευτικών» η οποία και «δεν παραβιάζει τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 13 του Συντάγματος, εφ' όσον γίνεται χάριν απαλλαγής των μαθητών αυτών από την, επιβαλλόμενη κατ' αρχήν από το Σύνταγμα και το νόμο, υποχρέωση παρακολουθήσεως του μαθήματος αυτού».

Η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων επιτακτικά θέτει τα εξής ερωτήματα;

Είναι δυνατόν μια Ανεξάρτητη Αρχή να αποκτά, αφ' εαυτής, υπερέχουσα θέση του Ελληνικού Συντάγματος αλλά και του ΣτΕ και με τις αποφάσεις της να καταλύει τόσο το Σύνταγμα όσο και τις Αποφάσεις του ΣτΕ και του Υπουργείου Παιδείας;

Είναι δυνατόν οι υπόλοιποι θεσμικοί παράγοντες της Ελληνικής Πολιτείας να

μένουν απαθείς και να αποδέχονται αδιαμαρτύρητα τέτοιες αυθαιρεσίες μιας Αρχής, οι οποίες σαφώς και εγκυμονούν κινδύνους για την εύρυθμη λειτουργία του Δημοκρατικού πολιτεύματος της χώρας;

Είναι δυνατόν να επιτρέπεται σε μια ευνομούμενη πολιτεία μια γνωμοδοτική αρχή να καθορίζει αυτή, αντίθετα από το Σύνταγμα και τους Νόμους, το περιεχόμενο της Ελληνικής Παιδείας και ποια Μαθήματα θα είναι υποχρεωτικά και ποια προαιρετικά;

Συνειδητοποιούμε, άραγε, πού οδηγούνται τα πράγματα, εάν έχει τη δυνατότητα μια Αρχή αποτελούμενη από 5-6 ανθρώπους, τόσο απλά και εύκολα, να αλλάζει το Σύνταγμα, τους Νόμους και να μην λαμβάνει υπόψη τις Αποφάσεις του ΣτΕ για ένα τόσο πολύ σπουδαίο θέμα του κράτους, όπως είναι η μορφή και το περιεχόμενο της Παιδείας; Που οδηγείται η Δημοκρατική ευρυθμία του κράτους μας;

Το Μάθημα των Θρησκευτικών, με βάση το άρθρο 16, 2 του Συντάγματος, είναι υποχρεωτικό καθώς αποτελεί ουσιαστικό και βασικό στοιχείο της Παιδείας μας, η λειτουργία της οποίας, σύμφωνα με το ως άνω άρθρο «αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες».

Ουδείς σύμφωνα και με τις ακλόνητες αποφάσεις του ΣτΕ δεν δικαιούται να αλλάξει ή να παρερμηνεύσει ό, τι έχει θεσπιστεί με το Σύνταγμα της χώρας.

Ουδείς, επίσης, έχει το δικαίωμα να διαστρεβλώνει ή να αλλοιώνει το γράμμα και το πνεύμα του Συντάγματος, όπως έπραξε η ως άνω Αρχή, «διορθώνοντας» το Σύνταγμα και αφαιρώντας από τον συνταγματικό όρο «Θρησκευτική συνείδηση» τον προσδιορισμό «Θρησκευτική».

Την ευθύνη της ακεραιότητας της συνταγματικότητας στην Παιδεία την έχει το Υπουργείο Παιδείας και, αν αποδεχθεί την πρόταση για προαιρετικότητα του Μαθήματος των Θρησκευτικών, για τους λόγους που αναφέρονται στην ως άνω ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ, τότε οφείλει να γνωρίζει που μπορεί να οδηγήσει αυτός ο δύσβατος δρόμος, καθώς ανοίγεται ο ασκός του Αιόλου και για άλλες «συνταγματικές διορθώσεις» όπως είναι η ανάπτυξη της «Εθνικής Συνείδησης» και να προκύψουν στο μέλλον και άλλες παρόμοιες ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΕΙΣ, σχετικά με άλλα υποχρεωτικά Μαθήματα της Παιδείας.

Αν τελικά, το Υπουργείο Παιδείας προκρίνει να συνταχθεί με αυτές τις απόψεις τότε είμαστε υποχρεωμένοι εκ της θέσεώς μας, για μια ακόμη φορά να προσφύγουμε, εναντίον του Υπουργείου μας, όπως είχαμε κάνει και με τους

Υπουργούς κ. Φίλη και κ. Γαβρόγλου το 2016 και 2017, προκειμένου να επανέλθει ξανά η παιδεία μας στην ήδη σοφά καθορισμένη συνταγματικότητά της ως προς την υποχρεωτικότητα του πολύπαθου Μαθήματος των Θρησκευτικών.

Όλο το κείμενο εδώ: [Αντισυνταγματική Απαλλαγή από τα Θρησκευτικά και των ορθοδόξων μαθητών προτείνει η ΑΠΔΠΧ](#)